

Az üdülőterületi csatornázásról, - beszámoló felkérésre.

Tisztelt Dr. Riebl Antal polgármester úr, tisztelt képviselő-testületi tagok!

Az üdülőterület csatornázása, vagy inkább a befejezést követő események valóban megérlelték a helyzetet, hogy komolyan és tárgyilagosan foglalkozzon vele az önkormányzat.

A sok mendemonda, sőt lázítás és rágalmazás szintjét elérő Veress Béla féle krimisorozat, és állandó feljelentgetései, ehhez véve az előző, „jelentgetős polgármester” cseppet sem emberbarát beavatkozásait - megtették a magukét.

Az emberek egy része elbizonytalanodott, más része úgy érzi becsapták, hiszen a megtakarításos befizetés sok kellemetlenséget hozott számukra.

A most készült jelentés tartalmaz tényeket, de nem találom benne azok évek szerinti elkülönítését, ami nem mindegy, mert 2007. február 28-ig, az elszámolás megindításáig magam voltam az elnök, aki az Intéző és Ellenőrző bizottság döntései alapján igazgatta a társulat dolgait, majd 2007. október 12-én írásban is beadtam a lemondásom, - mert ellehetetlenített a polgármester Bethlenné és szövetségese Veres Béla az Ellenőrző bizottság tagja.

Az ezt követő időszakról nem láttam soha egyetlen dokumentumot, jegyzőkönyvet, csupán közvetlen információkból szereztem dolgokról tudomást.

Vissza kell menni a kezdetekhez, hogy fogalmat nyerjünk a beruházásról és körülményeiről.

Délegyháza Község Önkormányzata elhatározta, hogy megépíti az üdülőterületi csatornát is, valószínűleg azért, mert részint küzdött a tavak elalgásodása ellen, részint pedig azért, mert egyenlően akarta kezelni a település egyes részeit, ami nem kis feladat egy ilyen szétagolt község esetében (lásd lakóterület, üdülőterület, tanyás térség), - gondolom, mert ekkor még nem dolgoztam az önkormányzatnál.

Ha a befejezés utáni kritizálókra gondolunk, akik csakis kritizáltak, és jelentgettek, mint volt polgármester asszony, Veress Béla, akkor talán jobb lett volna, ha az akkori testületi tagok ülnek a babérjaikon és elköltene minden pénzt másra, mert abba nem lehetne belekötni.

Bízni kell azonban abban, hogy ha egymás mellé teszik az akkori testületet, s a grófné csapatát, mégis különbséget tesznek az emberek.

Egyiknél van mit kritizálni (csakis beruházásról beszéljünk) a másiknál véletlenül sem lehet ebben a témában kapaszkodót találni, mert tartózkodtak attól, hogy bármilyen fejlesztésre fordítsák a pénzt és az energiát.

Szóval elhatározta az akkori testület, hogy csatornáznak. Nem kis feladatot vállaltak fel, mert ismerjük a tavak okozta szétagoltságot, a nagy távolságokat, az utcák romantikus, ám annál nehezebben kezelhető zezugosságát.

A tervekben kezdésként az üdülőterület egy része szerepelt, mint I. ütem. Aztán majd folytatják,... gondolták.

A szervezés és a költségek vonatkozásában kiszámították az egy ingatlanra jutó összeget 240.000.-Ft összegben, de valamilyen tulajdonost kímélő módszert is igyekeztek bevetni, - ez volt a Fundamenta lakáskassza megtakarítás.

A befizetett tőke mellé 30 % állami támogatás és 3 % kamat járt.

Az akkori jogszabály alapján a befizetett tőke, csakis a tőke után pedig 15 %-os állami támogatás is megillette a polgárokat.

Az önkormányzat a szervezést a Fundamentára bízta, a beruházáshoz szükséges kedvezményes hitel felvételéhez pedig társulatot kellett létrehozni. Ezzel halasztott fizetést (többéves futamidőt) lehetett biztosítani, s a társulati hitel kamata pedig kedvezőbb volt az általános hitelnél.

Az új társulat létrehozása helyett lehetett csatlakozóként a már évek óta működő a hat települési társulatot megbízni ezzel a feladattal, - mint történt is, - így egy működő szervezetbe integrálódott a délegyházi üdülőterület csatornázása.

A Fundamenta munkatársai igen lelkesen járták az üdülőterületet, s ennek eredményeként olyan személyeket is beléptettek, akikre a terv I. ütemben nem terjedt ki.

Az első ütem 760 ingatlan mellé, később II. ütemként 275 ingatlant kellett beléptetni, hogy a felvállalt kötelezettségnek eleget tudjon tenni az önkormányzat.

Több ingatlan, több befizetés, de a hitel maradt 220 millió forint. Ebből kellett létrehozni a művet, mert további hitelfelvételt az önkormányzat nem tervezett.

A kivitelezést társberuházói szerződés alapján Délegyháza önkormányzata intézte, így a társulat feladata volt az ingatlanok, tulajdonosok, kötelezettségek nyilvántartása, továbbá a pénzügyek kezelése.

Pénzügyek, mint a megállapított kötelezettség (ingatlanonként, lakásonként 240.000.-Ft.) a befizetések kezelése, az ügyfelek tájékoztatása és csekkek kiküldése, a Fundamenta szerződéses ügyfelek befizetéseinek továbbítása és egyeztetésük, a hátralékosok felszólítása és a behajtás szorgalmazás, a beruházás leigazolt számláinak rendezése, ÁFA kötelezettség teljesítése, a felvett hitel aktuális kamatainak befizetése és minden évben 2011-ig évi 4,4 millió tőke visszafizetése.

Ejtsünk szót a hitelszerződésről.

A hitelt a társulat vette fel, de készfizető kezesként az önkormányzat állt mögötte.

Mivel a jogi út a kedvezményhez ez volt, a társulat kellett.

A szerződéskötéskor a Raiffeisen Bank számolt, s biztosan látta, hogy a lakáskassza szerződéseinek száma meglehetősen maga (800 fő fölötti), így a negyedéves kamatfizetés és az évi említett tőkefizetés teljesítése kockázatot jelent. Ezért is írta elő a készfizető kezes önkormányzatnak, hogy a biztonságos és gördülékeny visszafizetés miatt 35 millió forintot helyezzen letétbe.

A szerződéses csomag (a több, mint 800 szerződés összege) is fedezetet jelentett a banknak, hogy pontosan és adott határidőre visszafizetésre kerül a kölcsön és kamata.

Ezzel oly mértékben tisztában volt a társulat intéző és ellenőrző bizottsága (benne Veress Béla), hogy amikor a lakáskassza csomag aktuális összege nem állt rendelkezésre, s a befizetése egy részét a bank automatikusan egy új számlára fedezetként bekebelezte, a társulatnak feladatként adta a két bizottság, hogy derítse ki, a lehető legmagasabb kamatot könyvelik-e ezekre a félretett összegekre.

A folyamatos ülések (egyútt az intéző és ellenőrző bizottság) teljesen feltárta a gazdálkodást, a beruházás összegének alakulását és egyéb pénzügyeket.

Az éves mérlegeket határozattal fogadta el mindkét bizottság, így kerültek a hatóságnak megküldésre.

Az önkormányzat 35 millió forint letétbe helyezése nem úri passzió volt, hanem a gördülékeny gazdálkodás záloga.

Aki számolt, az tudta, hogy a megtakarítások 2008-tól 2011-ig járnak le, de addig is fizetni kell az öt évig fix, majd aktuális kamatot, az évi 4,4 millió forint tőkét.

Szorzás kérdése az egész, s kiderül, hogy kell ez a letét a nem pontos és 100 %-os befizetés miatt (mert ilyen soha nincs) valamint a szerződések lejáratú időpontjának kitolódása miatt is, mert vannak rosszul fizetők is. Ma (2007.évi ismereteim alapján) 2013-2014-ben is járnak le szerződések, holott 2011-ben az önkormányzatnak a fennmaradó 186 millió tőkét ki kell fizetnie.

Csodálkozással vettem tudomásul, hogy az önkormányzatnál a 35 millió letét felszabadítását és esztelen elköltését megszavazták, Veress Béla ehhez asszisztált- pedig ha felelősséggel gondolkodnak, ezt nem teszik. Az már csak adalék, hogy ez törvénysértő is, hiszen a 2007.febr. 28-án elindított elszámolás után ezt – mármint szerződésmódosítást _ nem hajthattak volna végre.

Kivonat a 160/1995. (XII. 26.) Korm. rendeletről

a vízgazdálkodási társulatokról

A víziközmű-társulat megszűnésére vonatkozó külön rendelkezések

17. § (1) *Ha a víziközmű-társulat az alapszabályban meghatározott közcélú feladatait végrehajtotta, és a létrehozott közművet - szolgáltatásra alkalmas állapotban - a külön törvény szerinti tulajdonos önkormányzat részére átadta, az e rendeletben meghatározott elszámolási eljárást kell lefolytatnia.*

(2) *Az elszámolási eljárás megindításáról a közmű átadástól számított 30 napon belül a taggyűlés határoz, és tagjai közül háromtagú elszámoló bizottságot választ.*

18. § *Az elszámolás megindításának napjával a társulat valamennyi tartozása - a bankhitelt és járulékait kivéve - lejárttá válik.*

19. § (1) *Az elszámoló bizottság ellátja a társulat megszűnésével összefüggő feladatokat, így különösen:*

a) *elkészíti a társulat önkormányzati tulajdonba kerülő ingó és ingatlan vagyontárgyainak, valamint vagyoni jogainak jegyzékét;*

b) *az a) pontban foglaltaktól elkülönítve elkészíti a tagok által az elszámolási eljárás megindításáig, illetőleg az annak során befizetett, valamint a még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulások - érdekeltenkénti és összesített jegyzékét (a továbbiakban: érdekeltségi állomány);*

c) *kimutatást készít az egyes tagok érdekeltségi egységeinek számáról;*

d) *elkészíti a társulat hiteltartozásainak egyenlegét;*

e) *jegyzéket készít a társulat ügyiratairól;*

f) *értékesíti a társulat követeléseit és rendezi tartozásait, kivéve az érdekeltségi hozzájárulásokat és a bankhiteleket;*

g) *értékesíti az értékesíthető vagyontárgyakat, illetőleg szükség esetén selejtezést végez;*

h) *átutalja a társulat pénzforgalmi számlájára a házipénztárban lévő, a nyilvántartásokkal egyeztetett pénzkészletet;*

i) *intézkedik a társulat számlájának lezárásáról, annak egyenlegösszegét átutalja a létrehozott víziközmű helye szerint illetékes települési önkormányzat újonnan nyitott víziközmű elnevezésű elkülönített számlájára (víziközmű-számla);*

j) *megsemmisíti a társulat bélyegzőjét.*

(2) *Az elszámoló bizottság az eljárás lefolytatása során szakértőket vehet igénybe.*

(3) *Az elszámolási eljárás költségeit az (1) bekezdés f) pontjában említett tartozások között kell elszámolni.*

E jogszabályban én sehol nem olvasok a társulat számára előnytelen szerződésmódosítás lehetőségéről!

A társulat elszámolását indokolta az is, hogy a rosszul, vagy egyáltalán nem fizető tagok ingatlanára biztosítékként jelzálogot kellett volna bejegyezni, ami darabonként 6.000.-Ft-ba került, míg az illetéktörvény alapján az önkormányzat ezt ingyen megtehetette. Ez a megtakarítás kb.2-3 millió forintot jelentett volna, s főleg biztosítékot az önkormányzatnak a pénz jobb megtérülésére. A társulat elszámolásának akadályozása mindezt veszélybe sodorta. S rontotta az önkormányzat, mint készfizető kezes pozícióját.

A 35 millió indokolatlan és esztelen eltapsolásával lehetetlen helyzetbe hoztak sok tagot, s főleg az önkormányzatot, s mikor 2007-ben az átutalások elmaradása egyes esetekben napvilágra került, (kb. 6-7 fő esetében) a Fundamenta és a Bank megoldást kínált.

Át kell ütemezni a szerződéseket, s ezzel kihúzódik a szerződés lejárt, és nem sérül senki befizetése- ez volt a javaslat. Ehhez volt fedezet pl. a 35 millió forint.

Akkor kellett volna ezt lerendezni, de akkor – sőt az egész négy év alatt nem az volt a fontos, hogy rendezve legyenek a dolgok, hanem az, hogy minél nagyobb legyen a káosz, amelyben hajigálni lehet a sarat valakikre.

Megjegyzem sekélyesenél is alávalóbb program egy testületnek, s azt is megjegyzem, hogy ha egy Felügyelő bizottsági tag a maga teljes felelősségével akart volna eljárni, akkor a társulat érdekeit tartja szem előtt, nem egy feljelentgető mezébe bújik. A maga jogszabályadta lehetőségével él (Felszámoló bizottság, Felügyelő bizottság, szakértő) de Veress Béla mint egyszemélyben eljáró levetette magáról a jog adta lehetőségeket és gyártotta a feljelentéseket, - azt hiszem ötnél tart - mert jobban bízott a feljelentgetésekben, mint abban, hogy a jogszabály szerint eljárva törvényesen a végére érhetnek a dolgoknak. Furcsa, mert maga tag az eljáró, sőt ellenőrző szervben, s minden lehetőség a kezében volt a törvényes eljárásra.

A volt polgármesterrel külső személlyel feltúrták a társulat iratait. Magam már akkor láttam, amikor az irathalmazokat rakták és gyűjtögették, - láttam, de Veress Béla még akkor sem elegyedett szóba velem) s hogy abból mi hová került, azt csak ők tudják. Azután rendbe tették, - mint elhangzott Bethlenné szájából közmeghallgatáson, és Veress Béla szájából más fórumon, kb. kettő millió forintért.

Mikor erre rákérdeztem Veress Bélától 2008-ban az üdülőterületi fórumon, ő nem adott választ. Sőt arra is elhaló hangon válaszolt, amikor megkérdeztem, hogy ki szavazta meg Lenzsér Zoltánnak a havi 60.000.-Ft gépkocsi költségátérítést egy évi vagy hosszabb időtartamra, ez is ugye egy millió, azt mondta egy személy, ő nem. Nem válaszolt arra, mennyibe került a társulat működtetése, mert ahhoz képest, hogy a tagok érdekét semmibe véve elmaradtak intézkedések, ez még állítólag kiugróan sokba is került mindenkinek.

Persze volt aki jól járt...

Jóváhagyta-e az Ellenőrző bizottság ezt a juttatást(amelyben Veress Béla tag) és vizsgálta-e, hogy mit kaptak ezért az emberek, ugyanis ez a bizottság az elszámolás alatt végig funkcionál, - nem tudni. Arról is csak mendemondát hallottam, ki mindenkinek jutott a társulati pépnzből, s mivel mendemondára nem kell adni, ezt ki kell vizsgálni.

Még egy levelet sem váltott Lenzsér „elnök úr”, hogy akadálytalanul kifizessék a lejárt szerződéseket, külső személyek (Tujner Ferencné Riebl Antal segédkezett benne).

Ki igazolta le Lenzsér úr tevékenységét, s ki írta alá minden hónapban részére a kifizetést. Talán erre is választ fogunk kapni a vizsgálattal.

Azt hiszem jogosan érdekel mindenkit:

Ki volt az, az egy megszavazó személy, - mert ez is titok, aki a tagok pénzéből jószívködött?

Egy fecske sem csinál nyarat, de ha bizottság jár el, akkor egy tag sem dönthet maga ,mert az érvénytelen. Megszavazta-e a Felügyelő bizottság az adott juttatást, mert Veress Béla egy személy, de döntés csak bizottsági szinten lehetséges, tehát egy személy szavazata, véleménye így semmi. Azt mondta a kérdésre, hogy nem.

Ezt már halkan mondta Veress Béla, mire közöltem, hogy tudja, hogy ez törvénytelen, ...igen az., mondta.

Régen volt 2007, nem tudom mikor járt le az Ellenőrző bizottság tagjainak megbízatása, mert erre is figyelni kellett volna.

Szomorúan, de körvonalazódik, hol folyt el indokolatlanul a társulati és önkormányzati pénz:

- Lenzsér úr milliója, behajtás elodázása, tagoknak okozott kár, biztosíték elmulasztása, a 35 millió eltüntetése, működés magas költsége, irattár rendbetétele egy vagyonért, úgy első reagálásra.

-

A behajtás szorgalmazása helyett Veres úr a polgármesterrel csakis a Riebl-féle parcellázással foglalkozott, holott ez volt az, amelyik az önkormányzatnak 18 millió forintot átadott. Lehetett volna 8 telek is, amit átadnak, de a polgármester asszonynak kellett a pénz, így ennyit kért tőlük.

Nem foglalkozott viszont Veress úr azzal, hogy az V. tónál kb. 2,4 millió forint lógott a levegőben, magam letiltottam a szolgáltatónál a rákötést, amíg nincs rendezve, de állítólag polgármester asszony ingyen engedélyezte az igénybe vételt. Ez valahogy nem izgatta senki fantáziáját, mint ahogy az sem, hogy egyéb építési, parcellázó vállalkozások sem adtak a csatorna igénybe vételért semmit. Az már csak abszúrd dolog, hogy akitől kértek, az akár számítógépben is fizethetett!

Ha hozzáadjuk a fentebb felsorolt elsőboláshoz, akkor hol is járunk a 2006-tól eltelt időszak negatív mérlegével?

Nemrég szereztem tudomást arról, hogy a Lenzsér időszak alatt hetente hétfőn reggel pénzügyi megbeszélés volt, ahol minden hónapban kimutatást készített a hivatal arról, hogy mennyi a befizetés és mennyit kell átutalni a Fundamentának.

A sok szép kimutatás mellett azonban Veres Béla, Östör Károly, Lenzsér úr és az akkori jegyző 2008. novemberétől egy forintot sem utalt át a Fundamentának.. E helyett felélték a befizetést, felélte az önkormányzat a 35 millió forintot is. Mit gondoltak hogy fog ez rendeződni? Amit ők követtek el azzal lehet a társulat előző vezetését támadni, - mert ez történik.

Erre mondják azt, hogy bedobták a gyeplőt, had menjenek a lovak a szakadékba. Akarattal, szándékosan okoztak kárt a társulat tagjainak.

Ennyit a gazdálkodásról.

A csatorna próbaüzem alatt van, ami nem negatív és ami így is lesz, amíg a fő (községi sőt hat települési) rendszer is próbaüzem alatt áll.

Talán abból lehetett volna hasznót húzni, hogy Délegyháza részéről szennyvíz többlettermelés keletkezett az üdülőterületi miatt, s ezt meg kellett volna próbálni érvényesíteni.

Egyszer küldött el a polgármester a hat települési társulási ülésre, ahol én ezt előadtam, s utána köszönésképpen otthon Délegyházán nyilvános felelősségre vonás és letorkollás volt a fizetség testületi ülésen.

Erről ennyit.

Magam a hatáskör elvonást és beavatkozást végzők feljelentése helyett lemondtam 2007. október 12-vel. Mondhatják, hogy ez megfutamodás volt a részemről, de az az ösztűz, amellyel rám támadt Bethlenné és emberei felőrölték az idegeimet, s családom sem nézte, nézi jó szemmel, hogy tönkremegyek, tönkretesznek egy jószándékkal és haszon nélküli segítő munka miatt. Hétéves üdülőterületi társulati vezetői időszakom alatt nem egészen 1,5 évig kaptam havi 30.000.-Ft-ot ezért a sok munkáért és felelősségért. A felszámolást szintén ingyenesen vállaltam, s ez volt a hála, ...hogy a többit ne soroljam.

A pontot az í-re az tette fel, amikor a polgármester a társulat által megbízott külső gazdasági vezetőtől a szárnysegédjével az iratokat elhozatta, s megtiltották neki, hogy az elnöknek tájékoztatást adjon.

Abszurd dolog, a harcra, amit ellenem gerjesztett a polgármester és hű emberei, - ezen a frontos is, - már nem volt erőm.

2007.októberétől soha, sehová nem hívtak meg, soha senki nem kérte a véleményemet, tanácsomat, magam mindig elmentem, ha valamilyen fórum volt a csatornázással kapcsolatban (és egyéb, önkormányzati eseményekre is), ha megtudtam, bár eléggé szűk körben volt nagy része meghirdetve.

Amikor 2008-ban az üdülőtérületi fórumon mindezek ellenére mégis felajánlottam a segítségemet Veress úrnak, a kérdésekre ő azt mondta, hogy részéről felvetődött, hogy a volt elnököt meg kellene hívni, de a polgármester asszony ezt ellenenezte, ezért nem hívtak meg és kérték a segítségemet.

Vajon akkor most kitől kapja az utasításokat Veress úr?

A 2007-től hallottak alapján kérdések fogalmazódtak meg bennem, amit megosztok Önökkel.

Lenzsér Zoltán átvette a társulat vezetését, de jó lenne tudni kik is voltak az elszámoló bizottság akkori tagjai, - vagy nem is voltak mások?

Ki szavazta meg az „elnöki javadalmazást”, ki volt az az egy személy- vagy kettő?

Mit csinált a Felügyelő bizottság?

Nem Veress Béla, aki egy tag, hanem a háromtagú bizottság?

Megújították a megbízatásukat egyáltalán, jogosan viseli-e még ezt a címet? ?

Hogyan került ebek harmincadjára 35 millió forint letét, s hogyan lehetett ezt a törvénnyel szemben megvalósítani?

Hogyan lehetett a társulatot és főleg az önkormányzatot ilyen áldatlan állapotba hozni?

Ki kér elnézést a tagoktól a 2006-tól jelentkező problémák Lekezeléséért és nem megfelelő elintézéséért?

Kérdések, kérdések, amelyekre választ várunk,...magam is,...érdeklődéssel.

Azután döntök a következő lépésről...

A tényeket el kell fogadni és ami hiba, azt ki kell javítani ha lehet, - ha 2006 előtti, vagy utáni, akkor is.

Minősíthetetlen, - vagy talán éppen hogy az, az a viselkedés, amellyel az előforduló hibákért valakit-valakiket tolvajnak, gazembernek aposztrofál bárki, mikor maga nem hibát vét, de súlyos törvénysértésekben és egyéb,... és sorolhatnám miben vesz részt.

Más a munka során előadódó hiba, amit ki kell javítani, vagy a szándékos, tudatos károkozás, csalás, közpénzek elsíbolása.

Hiba, hiba, de súlyuk a mérlegben igen-igen eltérő!

Kérem a T. polgármester urat, a testület tagjait, hogy vizsgálják ki a társulat ügyeit és tegyék meg a megfelelő lépéseket.

Tisztelettel:

Bánfalvi Sándorné

160/1995.(XII.26.) Korm.rendelet

A víziközmű-társulat megszűnésére vonatkozó külön rendelkezések

17. § (1) Ha a víziközmű-társulat az alapszabályban meghatározott közcélú feladatait végrehajtotta, és a létrehozott közművet - szolgáltatásra alkalmas állapotban - a külön törvény szerinti tulajdonos önkormányzat részére átadta, az e rendeletben meghatározott elszámolási eljárást kell lefolytatnia.

(2) Az elszámolási eljárás megindításáról a közmű átadástól számított 30 napon belül a taggyűlés határoz, és tagjai közül háromtagú elszámoló bizottságot választ.

(3) Ha a taggyűlés nem tud a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül elszámoló bizottságot választani, abban az esetben annak tagjait - az intézőbizottság kérelmére - a cégbíróság jelöli ki. Az ellenőrző bizottság az elszámolás alatt működését tovább folytatja, de a taggyűlés hatásköre - az elszámolás alatt - csak a beszámolóról szóló előterjesztés elfogadására terjed ki.

(4) Az elszámolási eljárás során az elszámoló bizottság az intézőbizottság hatáskörét gyakorolja, az ellenőrző bizottság pedig működését tovább folytatja.

(5) Az elszámolási eljárás kezdő időpontja az eljárás megindításáról szóló taggyűlési határozat kelte.

(6) A társulat az eljárás megindításáról szóló taggyűlési határozatot legkésőbb a határozat meghozatalától számított 8 napon belül köteles megküldeni:

a) a törvényességi felügyeletét ellátó cégbíróságnak;

b) az általa létrehozott közmű helye szerint illetékes települési önkormányzatnak;

 c) a számláját vezető pénzforgalmi szolgáltatójának;

d) a székhelye szerint illetékes adó- és vámhatóságnak, illetékhivatalnak, valamint társadalombiztosítási igazgatási szerveknek;

e) a b) pont szerint illetékes KÖVIZIG-nek.

(7) Az elszámolási eljárás megindításáról értesíteni kell továbbá a társulat hitelezőit. Az értesítésnek tartalmaznia kell

a) az elszámolási eljárás alatt álló társulat nevét, székhelyét;

b) az elszámolás elrendeléséről szóló taggyűlési határozat számát és a határozathozatal időpontját;

c) az elszámoló bizottság tagjainak nevét és címét;

d) a hitelezőknek szóló felhívást, hogy követeléseiket - az érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatos bankhitel kivételével - a közzétételtől számított 30 napon belül az elszámoló bizottságnak jelentsék be.

18. § Az elszámolás megindításának napjával a társulat valamennyi tartozása - a bankhitelt és járulékait kivéve - lejárttá válik.

19. § (1) Az elszámoló bizottság ellátja a társulat megszűnésével összefüggő feladatokat, így különösen:

a) elkészíti a társulat önkormányzati tulajdonba kerülő ingó és ingatlan vagyontárgyainak, valamint vagyoni jogainak jegyzékét;

b) az a) pontban foglaltaktól elkülönítve elkészíti a tagok által az elszámolási eljárás megindításáig, illetőleg az annak során befizetett, valamint a még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulások - érdekeltenkénti és összesített jegyzékét (a továbbiakban: érdekeltségi állomány);

c) kimutatást készít az egyes tagok érdekeltségi egységeinek számáról;

d) elkészíti a társulat hiteltartozásainak egyenlegét;

e) jegyzéket készít a társulat ügyiratairól;

f) érvényesíti a társulat követeléseit és rendezi tartozásait, kivéve az érdekeltségi hozzájárulásokat és a bankhiteleket;

g) értékesíti az értékesíthető vagyontárgyakat, illetőleg szükség esetén selejtezést végez;

 h) átutalja a társulat pénzforgalmi számlájára a házipénztárban lévő, a nyilvántartásokkal egyeztetett pénzkészletet;

i) intézkedik a társulat számlájának lezárásáról, annak egyenlegösszegét átutalja a létrehozott víziközmű helye szerint illetékes települési önkormányzat újonnan nyitott víziközmű elnevezésű elkülönített számlájára (víziközmű-számla);

j) megsemmisíti a társulat bélyegzőjét.

(2) Az elszámoló bizottság az eljárás lefolytatása során szakértőket vehet igénybe.

(3) Az elszámolási eljárás költségeit az (1) bekezdés f) pontjában említett tartozások között kell elszámolni.

20. § (1) A társulat követeléseinek érvényesítése és tartozásainak kiegyenlítése után az elszámoló bizottság elszámolási zárómérleget (a továbbiakban: zárómérleg) készít.

(2) A társulat véglegesített érdekeltségi állományáról [19. § (1) bekezdés b) pont] készült, valamint az egyes tagok érdekeltségi egységeinek számát tartalmazó kimutatásokat [19. § (1) bekezdés c) pont] a zárómérleghez csatolni kell.

(3) A még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulások nyilvántartásával és beszédésével, valamint a hiteltörlesztéssel kapcsolatos ügyvitel költségeinek éves összegére - a közmű helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjével egyetértésben - számítást kell készíteni, amelyet a (2) bekezdés szerinti kimutatáshoz kell csatolni.

21. § (1) Az elszámolás körébe tartozó feladatok elvégzése után az elszámoló bizottság összehívja a taggyűlést és előterjeszti a zárómérleget. Ha a zárómérleget a taggyűlés elfogadja, egyben az elszámolási eljárást határozattal befejezettnek nyilvánítja.

(2) Az elszámoló bizottság a taggyűlési határozatot és a zárómérleget a cégbíróságnak megküldi, amely a társulatot törli a cégnyilvántartásból.

22. § (1) A megszűnt társulat vagyonát - ideértve a társulati úton létrehozott közcélú vízellátásménnyel kapcsolatos vagyoni jogot és kötelezettséget, továbbá az érdekeltségi hozzájárulással összefüggő követelést és tartozást - a közfeladatokat ellátó víziközmű-tulajdonos települési önkormányzat részére kell átadni. Amennyiben az érdekeltségi hozzájárulás meghatározott részének megfizetését a kötelezettől harmadik személy polgári jogi szerződés alapján átvállalta, úgy a társulat által felvett hitel ezen része visszafizetésének kötelezettsége a harmadik személyt terheli.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott átadás során a még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulásból származó követeléseket és a hitelállományt az ahhoz csatolt zárómérleg-mellékletek és okiratok alapján kell a víziközmű tulajdonosának átadni.

(3) A (2) bekezdés szerint még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulást a létrehozott víziközmű tulajdonosa részére kell teljesíteni, annak víziközmű elnevezésű elkülönített számlájára [19. § (1) bekezdés i) pont]. A teljesítés elmaradása esetén a hozzájárulás behajtásáról a megszűnt víziközmű-társulat érdekeltségi területe szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője gondoskodik.

(4) A települési önkormányzat csak az átvett vagyon és a hozzá befizetett érdekeltségi hozzájárulás erejéig felel a társulat megszűnéséig keletkezett, de később felmerülő követelésekért.